

file:///C:/Users/Natali/Downloads/Nzizvru_2014_5_12%20(2).pdf.

4. Сібільов М. М. Цивільно-правовий договір в механізмі правового регулювання суспільних відносин в сфері приватного права / М. М. Сібільов // Юридический вестник. – 2002. – № 3. – С. 105–109.

5. Федорченко Н.В. Договірні зобов'язання з надання послуг: проблеми теорії і практики : монографія / Н. В. Федорченко. – К.: НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України, 2015. – 328 с.

6. Яворський Р. І. Договір про надання туристичних послуг: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Р. І. Яворський. – Львів, 2015. – 221 с.

УДК 341.9; 349.23/24 (043.2)

Клюєва Є. М., к.ю.н.,
Київська державна академія водного транспорту імені
гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, м. Київ, Україна

ОСОБЛИВІСТЬ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ПРАВОВИХ ПОЛОЖЕНЬ ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ МОРЯКІВ

Україна – морська держава і формує свою морську політику як систему зовнішніх та внутрішніх суспільних відносин, що виникають у процесі провадження морської діяльності та реалізації національних інтересів. Для України ефективність морської галузі є особливо значущою. Водні артерії – це найважливіші транспортні коридори, які пов'язують нашу державу з багатьма країнами світу, що дозволяють перевозити вантажі та пасажирів найбільш економічним шляхом. Наявність сильного морського флоту, як цивільного, так і військового, зміцнює престиж і авторитет держави, стимулює інтеграцію України в міжнародні економічні та політичні процеси.

У трудових відносинах, що складаються у сфері морського транспорту, велике значення має тенденція інтернаціоналізації. Зазначена тенденція призвела до усвідомлення необхідності міжнародно-правового регулювання праці моряків. Важливу роль у такому регулюванні має захист трудових прав моряків, який не може бути здійснено за допомогою зусиль лише окремих держав. Його ефективність залежить, насамперед, від сполучення національних засобів з міжнародним співробітництвом на універсальному і регіональному рівнях. Таким чином, створення і дотримання міжнародно-правових стандартів праці моряків стало проблемою міжнародного рівня, рішення якої можливо тільки в рамках міжнародного співтовариства [3].

При цьому, розглядаючи проблеми імплементації норм міжнародного права у національне право України щодо регулювання праці моряків, слід відмітити, що норми міжнародних договорів про працю, безпосередньо не регулюють трудові відносини, а лише встановлюють певні стандарти у

галузі праці, які через їх імплементацію у національне право кожної держави, що бере в них участь, конкретизуються й наділяються певним правовим механізмом реалізації [1]. Потребує також уваги і розробка механізму імплементації, тому що без його повної та якісної реалізації взятих на себе зобов'язань, впровадження міжнародно-правових норм у національне право не відбудеться.

Важливу роль у розвитку міжнародно-правового регулювання праці моряків забезпечує Міжнародна організація праці, яка дуже багато уваги приділяє захисту прав моряків у сфері праці й соціальній сфері. У рамках і під егідою цієї впливової Організації ухвалено конвенції, спрямовані на забезпечення охорони праці моряків, встановлення вікових обмежень у залученні моряків до праці, а також питання соціального забезпечення моряків. Ці документи є міжнародними стандартами у галузі праці моряків, світовими зразками для виконання кожною державою. Одним із головних завдань кожної держави – є ратифікація цих документів і, тим самим, визнання обов'язковими для держави принципів та норм що містяться в документах Міжнародної організації праці.

На сьогоднішній день, однією з актуальних проблем завдань імплементації міжнародно-правових стандартів праці моряків в Україні, як морській державі, що намагається залучитися до євроінтеграції та вже входить до цілого ряду світових інституцій, які вимагають додержання відповідних міжнародних стандартів у цій галузі, є питання ратифікації Конвенції про працю в морському судноплавстві 2006 р. та вибору національних форм і правових механізмів її імплементації.

У зв'язку з прискоренням процесів інтеграції та інтернаціоналізації економічного життя всіх держав світу, роль міжнародних угод та виконання державами своїх міжнародно-правових зобов'язань, що були взяті в рамках таких угод, зросла на стільки, що вже неможливо уявити собі взаємодію держав на міжнародній арені без створення базових нормативних актів (міжнародних стандартів), призначених для вирішення конкретних практичних задач, зокрема у сфері праці моряків й соціального захисту, та імплементації відповідних норм у національне право.

Слід відмітити, що адаптація національного права України у галузі праці моряків до міжнародного права, полягає в зближенні з системою міжнародного трудового права, тобто у створенні відповідності норм національного права тим міжнародним стандартам у галузі праці моряків, які були б вироблені з урахуванням світового досвіду та сучасного підходу для зазначеної проблеми. Так, однією з проблем є недосконалість нормативно-правового забезпечення та повільне вирішення питань уніфікації національного права відповідно до стандартів міжнародного права. Насамперед, для виправлення ситуації необхідно чітко визначити межі компетенції органів держави за імплементацією конкретних

міжнародних документів та межі відповідальності цих органів.

Україна вже ратифікувала низку конвенцій, які встановлюють міжнародні стандарти у галузі праці й соціальній сфері моряків. Як було зазначено, основними гарантами прав людини є національне законодавство і сама держава, на території якої проживає дана особа [2]. Але багато міжнародних актів Україна ще не ратифікувала, зокрема Конвенцію про працю в морському судноплавстві (MLC), яка була прийнята під егідою Міжнародної організації праці 23 лютого 2006 р. Слід відмітити, що Конвенція унікальна за своєю юридичною природою і тому суттєво відрізняється від всіх інших конвенцій Міжнародної організації праці.

Література

1. Аверочкина Т. Профессиональная подготовка моряков. Имплементация международных стандартов в Украине: монография / Т. Аверочкина. – [Б.м.]: LAP Lambert Academic Publishing, 2011.

2. Виступ Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніни Карпачової під час представлення у Верховній Раді України Щорічної доповіді про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні від 14 січня 2011 року // Голос України від 20.04.2011. – № 72. – С. 11–14.

3. Давидова Ю. Є. Актуальні аспекти дотримання прав українських моряків на морському ринку праці / Ю. Є. Давидова // Водний транспорт. – 2014. – Вип. 3. – С. 96–98.

4. Денис Рабомизо. Конвенция о труде в морском судоходстве и вопросы обеспечения ее выполнения // Юридическая газета – 2012. – № 48 (338).

УДК 347.7 (043.2)

Kmetyk Kh., PhD (Law),
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

LEGAL ASPECTS OF MERCHANDISING

Trademark rights are acquired in names, logos, symbols and other marks by any person or business entity by using it in the normal course of business or by filing an application for registration of the mark in the appropriate state authority. Merchandising can be defined within the purview of the entertainment industry, as the manufacture or production and sale of a film's or television's program name, artwork, logo, characters, or other elements related to the film or program. Commonly, the owner or producer of an artistic work licenses or offers the right to produce and merchandise these products that carry any of these artistic elements. The owner or the producer gets payment normally in the form of a royalty on each product sold, in return for that permission. This licensing agreement is more or less similar to a rental contract.